

CRÒNICA DEL COLLSACABRA

Una de les novetats de Sant Jordi d'enguany (2000) ha estat el llibre "OSONA" volum 2.3 de la col·lecció "Comarques i Subcomarques de Catalunya". Subtítol: *Delimitació geogràfica, llegendes, relats excursionistes*.

L'ha escrit, com els volums anteriors, en Ricard Serra i Feu, de l'Agrupació Catalana Colldejou de Promoció Excursionista (A.C.C.P.E.) amb la col·laboració d'altres socis d'aquesta entitat que el 1999 ha celebrat les noces d'argent de la seva fundació.

Pel seu contingut el llibre pot interessar a una gran diversitat de lectors:

- Rutes amb cotxe per conèixer indrets d'aquesta extensa comarca.
- Itineraris d'excursions a peu o amb bicicleta de muntanya. Anècdotes succeïdes seguint aquests indrets.
- Llegendes, dites i refranys geogràfics.
- Fotos i dibuixos de pobles, ermites, cims i racons pintorescos.
- Història de la divisió comarcal de Catalunya, pel que fa a Osona.
- Llistes senceres de tots els agregats de cada municipi i dels cims i turons més importants.

Aquest llibre es presentà a Vic el divendres 7 d'abril, per part del Patronat d'Estudis Osonencs.

TAVERTET

Cap a l'any 3000

Si Tavertet és remarcable en molts aspectes, serà per certes causes d'encreuament entre la vivència ancestral, les reaccions tel·lúriques, el tarannà de la seva gent, la dèria dels nouvinguts i algunes coses més, que són difícils de definir.

Tot això ve al cas d'analitzar la pensada que va tenir el consistori municipal de celebrar d'una manera singular l'arribada de l'any emblemàtic que va ser el 2000. Posats a deixar constància d'un canvi numèric i analitzades diverses possibilitats, se'ls acudí un acte veritablement simbòlic, ple de simpatia i emotiu: preparar un testimoni actual, de caire familiar, participatiu i popular

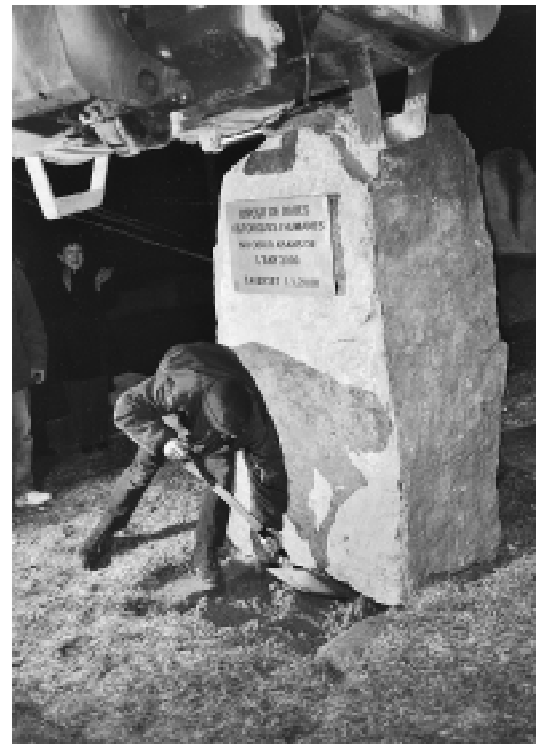
per fer-lo arribar a una generació futura ben allunyada. Un paquet destinat als habitants de Tavertet de l'any 3000.

No va caldre emetre cap comunicat oficial (les emotivitats humanes encara, afortunadament, es transmeten de boca a orella, no per edictes encarcerats); en poc temps el poble sabia, la veu corria, algú havia dit... que calia preparar un paquet petit per "enviar-lo" a la gent de l'any 3000. Sorprenent.

Els treballs municipals varen ser laboriosos però senzills: es va fer un gros forat a terra i s'hi disposà un bidó dels apropiats per a productes químics, resistent a la humitat. S'encastà al damunt un gran roc d'un parell o tres de tones, deixant un espai practicable per omplir el bidó. Aquesta pedra seria el testimoni visible de l'acció.

Cada família va confeccionar el seu paquet, protegint-lo, la majoria, amb un receptacle de vidre. Els escrits, petits objectes, records, indicacions, de qui va acudir a la crida es convertiren en aportacions vives per a uns humans que mai arribarien a conèixer.

Al llindar de 1999-2000, després de tocar les dotze campanades a l'església, una

comitiva de quasi tot el poble va anar de la plaça Major cap a la pedra del 3000.

El dipòsit es segellà amb ciment unint-lo a la pedra-